

mer og traditioner, som lovgivningen nu engang præsenteres for Folketinget på, som vi har gjort igennem så lang tid, jeg har deltaget i det politiske arbejde.

Konklusion: Det her er altså et lettelsesforslag. Summen af de ændringer, der er her, er, at en lang række lønmodtagere får nogle bedre regler end dem, der eksisterer i dag, og at det, som det koster, er et væsentligt større beløb end det, vi henter ind over finansieringen. Derfor havde jeg egentlig haft en forventning om, at det ikke ville stride imod de principper, som ikke mindst Venstre har stillet op om, at ingen skat må forhøjes. For det er et lempelsesforslag, som Venstre havde en mulighed for at stemme for uden at komme i konflikt med de meget firkantede principper, som Venstres formand har præsenteret os for de seneste måneder.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Skatteministeren siger, at det her bør jo være et spørgsmål mellem lønmodtagerne og arbejdsgiverne. Det kan da godt være, at det er det, men hvordan er situationen i dag? Der er det nøjagtig, som vi synes det skal være, bortset fra de helt, helt store udbetalinger i fratrædelsesgodtgørelse. Skatteministeren kan bare lade være at røre ved det. Så koster det ingen penge; så er der ingen problemer i det. Men skatteministeren kan jo heller ikke med dette lovforslag lade være at blande sig i alle mulige ting.

Så er der spørgsmålet om forståelsen for lovforslaget, dette med, at man blander mange ting sammen, og der siger skatteministeren, at der er en snæver sammenhæng mellem alle disse ting. Ja, i den yderste konsekvens kunne hele Danmarks lovgivning jo så være ét lovforslag, for alting hænger jo til syvende og sidst sammen på en eller anden måde. Men det er ikke logisk for Folketingets partier, at disse tre elementer hænger sammen. Og det, der er meget, meget værre, er, at det slet ikke er logisk for borgerne. Det kunne jo være, at skatteministeren i sin umådelige visdom bare for én gangs skyld skulle tænke på, hvad borgerne synes om dette mismask af et lovforslag, som man ikke kan være bekendt at byde Folketinget.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg er meget enig i det, hr. Flemming Hansen sagde. Skatteministeren har absolut ikke gjort det mere klart, at de her dele af loven skulle gø-

re, at det var et hele, en sammenhæng, der ikke kunne skilles ad. Og jeg kan stadig væk ikke forstå, at skatteministeren ikke vil følge det glimrende eksempel, vi har set tidligere på dagen fra en af skatteministerens kolleger, der erkendte, at et lovforslags dele var så forskellige fra hinanden, at man var nødt til at opdele det.

Så er jeg egentlig gået herop for blot at sige, at en fejl fremført af én socialdemokrat bliver ikke rigtigere af, at en anden socialdemokrat fremfører den. Man kan ikke sige, at vi ikke vil være med til at betale regningen, når vi ved det lovforslag, vi diskuterer i morgen, har en overdækning på vores ændringsforslag på 1,8 mia. kr. Venstre ønsker selvfølgelig, at pengene skal være i kassen, men lige så snart vi ikke synger med på skatteministerens melodi om endnu flere skatter og afgifter, så kommer beskyldningen om, at vi ikke vil være med til at betale regningen. Det vil vi selvfølgelig. Vi skal nok anvise betalingen, men vi er uenige i den måde, skatteministeren kræver betalingen på.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Et af de principielle spørgsmål, vi tager stilling til her, er jo, hvordan man udformer lovforslag; hvor mange forskellige delelementer der skal være i et lovforslag. Og der er jeg da bedrøvet over, at skatteministeren ikke vil være med til at dele det her lovforslag, så vi kunne få en fair afstemning, hvor vi kunne stemme om de dele, som naturligt udgør en enhed.

Jeg vil gerne høre, om ministeren nærmere ville uddybe sine kriterier for fremtidig lovgivning, sådan at vi forhåbentlig fremover kan få klare lovforslag, som omhandler ét hovedtema og ikke det, vi har oplevet her: At forskellige temaer samles under samme hat.

Formanden:

Jeg vil gerne henstille til, at der bliver lidt mere ro i salen.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Et eller andet sted synes jeg, at den her debat bliver en lille smule tragikomisk. Altså, man forsøger med tekniske begrundelser, man forsøger med mange andre begrundelser at argumentere for, at det her lovforslag ville man gerne have delt op i nogle flere dele.

Jeg er ked af, at hr. Flemming Kofod-Svendsen er endt på den forkerte side af strengen og i den her sag er blevet brugt som spydspids. Det